הַנָּסִיךְ מֵאָרְגוֹן

מַעֲשֶׂה בְּבֶן מֶלֶךְ אָרְגוֹן, שֶׁהִגִּיעַ לְבַגְרוּת. כְּיָוֵן שֶׁאָבִיו הִתְכַּוֵּן לְהוֹרִישׁ לוֹ אֶת הַמְּלוּכָה לְאַחַר מוֹתוֹ, דָּאַג לָתֵת לוֹ חִנּוּךְ מְעֻלֶּה בְּאַחַת הַמִּכְלָלוֹת הַמְּהֻלָּלוֹת שֶׁבִּסְבִיבוֹת הָעִיר, וּכְדֵי שֶׁיִּתְרַכֵּז בִּלְמוּדָיו וְלֹא יִגָּרֵר חָלִילָה לְחַיֵּי תַּעֲנוּגוֹת, שָׂכַר לוֹ דִּירָה בְּפִנָּה שְׁקֵטָה בְּאֶחָד מִפַּרְבָּרֵי הָעִיר. יָשַׁב הַבֵּן וְעָשָׂה חַיִל בִּלְמוּדָיו – הָיָה עוֹשֶׂה לֵילוֹת כְּיָמִים וּמִתְאַמֵּץ בִּלְמוּדָיו כְּדֵי לְסַפֵּק אֶת רְצוֹן אָבִיו, שֶׁאוֹתוֹ אָהַב מְאֹד.

עֶרֶב קַיִץ אֶחָד, בִּהְיוֹתוֹ עָיֵף מִמַּאֲמַץ הַלִּמּוּדִים, יָצָא לְהִנָּפֵשׁ עַל מִרְפֶּסֶת דִּירָתוֹ הַפּוֹנָה לְעֵבֶר בַּיִת כַּפְרִי קָטָן. בְּצֵאתוֹ לַמִּרְפֶּסֶת, הֻפְתַּע לִרְאוֹת עַל מִרְפֶּסֶת הַבַּיִת מִמּוּל עַלְמָה יְפֵהפִיָּה, שֶׁעַד כֹּה לֹא יָדַע עַל קִיּוּמָהּ – כֹּה טָרוּד הָיָה בִּלְמוּדָיו. שׁוּרָה שֶׁל עֲצִיצִים עִטְּרוּ אֶת מִרְפֶּסֶת הַבַּיִת וְהָעַלְמָה טִפְּלָה בְּמְסִירוּת בְּכָל אֶחָד מֵהֶם, הִרְחִיקָה מֵהֶם אֶת הָעֲלִים הַיְבֵשִׁים וְהִשְׁקָתָה אוֹתָם בְּמַיִם.

מֵאוֹתוֹ יוֹם וְאֵילָךְ הִשְׁתַּדֵּל הַנָּסִיךְ לָצֵאת לָפָחוֹת פַּעַם בַּיּוֹם אֶל הַמִּרְפֶּסֶת כְּדֵי לְהָזִין עֵינָיו בְּמַרְאֵה פָּנֶיהָ הַיָּפִים שֶׁל הָעַלְמָה. אַךְ הוּא לֹא הִסְתַּפֵּק בְּכָךְ. נַפְשׁוֹ יָצְאָה אֵלֶיהָ. הוּא חִפֵּשׂ דֶּרֶךְ לִפְתֹּחַ אִתָּהּ בְּשִׂיחָה, אַךְ לֹא יָדַע כֵּיצַד.

יוֹם אֶחָד, כְּשֶׁרָאָה אוֹתָהּ עוֹסֶקֶת בְּטִפּוּל בַּצְּמָחִים, מִלֵּמֵל כְּאִלּוּ לְעַצְמוֹ, אֲבָל בְּקוֹל רָם לְמַדַּי, כְּדֵי לְמַשֵּׁךְ אֶת תְּשׂוּמַת לִבָּהּ:

"אֲהָהּ! קִיטַאנְדוֹ לַה אוֹז'יקָה סִיקָה, פּוּזַ'אנְדוֹ לַה בֵּ'יְדֶרִי?
(אֲהָהּ! אֲנַחְנוּ מְסַלְּקִים אֶת הֶעָלִים הַיְבֵשִׁים כְּדֵי שֶׁיִּתּוֹסְפוּ

הַיְרֵקִים?)״

שָׁמְעָה הָעַלְמָה אֶת דְּבָרָיו, אַף לֹא אָמְרָה דָּבָר. לַמָּחֳרָת חָזַר הַנָּסִיךְ עַל דְּבָרָיו, אַף הַפַּעַם קִבְּלָה זֹאת הָעַלְמָה לֹא כְּמַחֲמָאָה כִּי אִם כְּעֶלְבּוֹן וְעָנְתָה לוֹ בְּרֹגֶז וּבְלַעַג:

״אֱהֶה! מֵילְדַאדוֹר אִי אֵיסְקְרִיבִ׳ינוֹ, מִירַאדוֹר דֵי אֵיסְטְרִיאַס, קוֹנְטַאדוֹר דֵי נַאבֵּ״יס!״ שֶׁפֵּרוּשׁוֹ: ״אֱהֶה! סוֹפֵר וְלַמְדָן, צוֹפֶה בַּכּוֹכָבִים וּמוֹנֶה אֶת הַסְּפִינוֹת שֶׁבַּיָּם!״

דְּבָרִים אֵלֶּה עוֹרְרוּ בּוֹ כַּעַס. הוּא הֵרִי הִתְכַּוֵּן לְהַחֲנִיף לָהּ, וְהִיא שָׂמָה אוֹתוֹ לְלַעַג – לְהוֹלֵךְ בָּטֵל הַצּוֹפֶה בַּכּוֹכָבִים וּמוֹנֶה סְפִינוֹת בַּיָּם! אוֹתוֹ, אֶת הַנָּסִיךְ הַמֶּלֶמְד וְהַכֹּל יָכוֹל!

מֵאָז הַחֵלָּה מִלְחֶמֶת מִלִּים בֵּין הַשְּׁנַיִם. בְּכָל פַּעַם שֶׁנִּתְקְלוּ זֶה בָּזֶה הֶחֱלִיפוּ בֵּינֵיהֶם ״דְּבָרִים קָשִׁים״:

״אֱהֶה! לָבְשָׁה שִׂמְלָה אֲדֻמָּה כְּדֵי לְמַשֵּׁךְ אֶת לֵב הַגְּבָרִים!״

וְהִיא: ״אֱהֶה! אָכַל תַּפּוּחַ – הַמַּיִץ נָזַל מִפִּיו וְהִכְתִּים אֶת חֻלְצָתוֹ!״ וְכֵן הָלְאָה וְכֵן הָלְאָה.

הָיְתָה לָעַלְמָה טְבִיעַת עַיִן חַדָּה וְכָל דָּבָר קָטָן שֶׁהִבְחִינָה בּוֹ אֵצֶל בֶּן הַמֶּלֶךְ, שִׁמֵּשׁ לָהּ לְמָחֳרַת הַיּוֹם לְשִׁימוֹ לְלַעַג וּלְקֶלֶס. חִלּוּפֵי הַדְּבָרִים, שֶׁהֻחֲלוּ בְּצוּרָה כֹּה תְּמִימָה, הָפְכוּ תּוֹךְ זְמַן קָצָר לְדוּ־קְרָב שֶׁל חֶרֶב פִּיפִיּוֹת. הַנָּסִיךְ נֶעֱלַב וְנִפְגַּע עַד עֹמֶק לִבּוֹ. שׁוּב לֹא הָיְתָה זוֹ אוֹתָהּ עַלְמָה יְפֵהפִיָּה, שֶׁחָשַׁק בָּהּ כָּל כָּךְ, אֶלָּא בַּחוּרָה כַּפְרִית וּפְשׁוּטָה שֶׁהֵעֵזָּה לְהָפְכוּ לְלַעַג, וּבִרְבוֹת הַיָּמִים גָּמַר אֹמֶר בְּלִבּוֹ, שֶׁבְּבוֹא הַיּוֹם יִמְצָא דֶּרֶךְ לְהִתְנַקֵּם בָּהּ.

לֹא עָבְרוּ יָמִים רַבִּים וְהַנָּסִיךְ חָזַר לָאַרְמוֹן, לְשִׂמְחַת לִבָּם שֶׁל אָבִיו וּמְקָרְבָיו. עַתָּה, אַחֲרֵי שֶׁסִּיֵּם הַנָּסִיךְ אֶת חֹק לִמּוּדָיו, הִגִּיעַ הַזְּמַן לְהַשִּׂיאוֹ. פָּקַד הַמֶּלֶךְ לַעֲרֹךְ בָּאַרְמוֹן נְשָׁפִים מְפֹאָרִים, שֶׁהֻזְמְנוּ אֲלֵיהֶם יְפֵהפִיּוֹת מִמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲצִילָה. אַף לֵב הַנָּסִיךְ לֹא נָטָה אַף לֹא לְאַחַת מֵהֶן, וְהוּא דָּחָה כָּל הַצָּעָה בְּתֵרוּץ זֶה אוֹ אַחֵר. הָיָה הַדָּבָר מוּזָר בְּעֵינֵי אָבִיו הַמֶּלֶךְ. הַאִם לֹא יֹאבֶה הַבֵּן לִבְחֹר לוֹ אִשָּׁה וּלְשַׂמֵּחַ אֶת

לֵב אָבִיו הַזָּקֵן?

בְּאַחַד הַיָּמִים פָּנָה הָאָב אֶל בְּנוֹ וּשְׁאָלוֹ:

"בְּנִי הַיָּקָר, שֶׁמָּא תִּגָּלֶה לִי מָה הַסִּבָּה שֶׁאַתָּה מִסְתַּרֵב לָשֵׁאת אִשָּׁה? הֲלֹא בְּנוֹת אֲצִילָה יָפוֹת וּמַשְׂכִּילוֹת הִצִּיעוּ לְךָ וְלִבְּךָ לֹא נוֹטֶה אַף לֹא לְאַחַת מֵהֶן? מַה סּוֹדְךָ וּמַה בַּקָּשָׁתְךָ? אֱמֹר לִי, וְאִם אַךְ אֶפְשָׁר – אֶת כָּל מְבֻקָּשְׁךָ נְמַלֵּא."

הֵשִׁיב לוֹ הַנָּסִיךְ: "אָמְנָם כֵּן, מְאֹהָב אֲנִי בְּעַלְמָה אַחַת, אַךְ הִיא בַּת כְּפָר עֲנִיָּה וְלֹא מִבְּנוֹת הָאֲצִילָה, וַאֲנִי, הֲרֵי נָסִיךְ הִנְנִי וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה לְךָ כָּזֹאת, אָבִי...?"

הֵסֵּס הָאָב רֶגַע, אַךְ מִכִּיוָן שֶׁאָשְׁרוֹ שֶׁל בְּנוֹ הָיָה לְנֶגֶד עֵינָיו, עָנָה לוֹ:

"וְכִי מַה זֶּה חָשׁוּב אִם אֵין הִיא עֲשִׁירָה אוֹ בַּעֲלַת יִחוּס. בְּוַדַּאי מָצָאתָ בָּהּ מִדּוֹת טוֹבוֹת הַיְקָרוֹת מִפָּז. נִשְׁלַח שָׁלִיחַ לְבֵיתָהּ וּמִיָּד נְבִיאֶהָ לָאַרְמוֹן."

וְכָךְ הָיָה. נִשְׁלְחוּ רָצִים לַכְּפָר וְהָעַלְמָה הוּבְאָה לָאַרְמוֹן. הִיא הֻצְּגָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִפְנֵי הַנָּסִיךְ, וְנֶאֱמַר לָהּ שֶׁהִיא נִבְחֲרָה מִבֵּין כָּל הַיְּפֶהפִיּוֹת לִהְיוֹת אִשָּׁה לַנָּסִיךְ. שִׂמְחָה הַנַּעֲרָה מְאֹד לִשְׁמֹעַ הַבְּשׂוֹרָה, אַךְ יַחַד עִם זֹאת עָלוּ חֲשָׁשׁוֹת בְּלִבָּהּ, שֶׁלֹּא הַכֹּל כְּשׂוֹרָה בְּהִתְנַהֲגוּת הַנָּסִיךְ וּבְוַדַּאי זוֹמֵם הוּא לְהִתְנַקֵּם בָּהּ עַל מַה שֶּׁעוֹלָלָה לוֹ בְּהְיוֹתוֹ סְטוּדֶנְט.

בֵּינְתַיִם הֵחֵלּוּ כָּל הַהֲכָנוֹת לִקְרַאת הַחֻפָּה הַמַּלְכוּתִית: הֻכִּינוּ עֲבוּר הָעַלְמָה בְּגָדִים מְיֻחָדִים; נָתְנוּ לָהּ שִׁעוּרִים בַּהֲלִיכוֹת הָאַרְמוֹן – אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, אֵיךְ לְקַבֵּל אוֹרְחִים רָמֵי מַעֲלָה. הָעַלְמָה הָיְתָה פִּקְחִית, לֹא חָלְפוּ יָמִים רַבִּים, וְהִיא סִגְּלָה לְעַצְמָהּ אֶת כָּל הַתְּכוּנוֹת הַדְּרוּשׁוֹת לְמִלּוּי תַּפְקִידָהּ כְּמַלְכָּה בֶּעָתִיד. אַךְ דָּבָר אֶחָד לֹא שָׁכְחָה – אֶת חֲשָׁשׁוֹתֶיהָ מִפְּנֵי כַּעְסוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ. עַל כֵּן, מֶה עָשְׂתָה?

יוֹמַיִם לִפְנֵי הַחֻפָּה בִּקְשָׁה מֵהַחַדְרָנִית הַפְּרָטִית שֶׁלָּהּ לְהָבִיא לָהּ, מִבְּלִי שֶׁאִישׁ יֵדַע, דְּלַעַת גְּדוֹלָה, צִנְצֶנֶת דְּבַשׁ וְרֹבַּת דֻּבְדְּבָנִים. מְבֻקָּשָׁהּ נִתַּן לָהּ מִיָּד. בַּלַּיְלָה, בִּהְיוֹתָהּ

לְבַד בְּחַדְרָהּ, פִּסְלָה מֵהַדַּלַּעַת דְּמוּת שֶׁל בַּחוּרָה, מִלְאָה אוֹתָהּ בִּרְבַּת דֻּבְדְּבָנִים וּבְדַבַּשׁ וְהֶחְבִּיאָה הַכֹּל בַּאֲרוֹן הַסְּתָרִים שֶׁבַּחֶדֶר.

הַחֻפָּה נֶעֱרְכָה בָּאַרְמוֹן בְּרֹב פְּאֵר. מְלָכִים, נְסִיכִים וְשָׂרֵי מֶמְשָׁלוֹת הֻזְמְנוּ לַחֲתֻנָּה וְגַם יְהֻפְּיוֹת לֹא חָסְרוּ, אַךְ הַכַּלָּה הָיְתָה יָפָה מִכֹּל; לְבוּשָׁהּ שִׂמְלָה רְקוּמָה בְּזָהָב וּמְעֻטֶּרֶת פְּנִינִים, קִבְּלָה בְּחֵן כָּל מֻזְמָן וְכָבְשָׁה אֶת לֵב הַקְּרוּאִים בְּיָפְיָהּ וּבְתְבוּנָתָהּ.

כַּאֲשֶׁר תַּם הַנָּשֶׁף וְאַחֲרוֹנֵי הַמֻּזְמָנִים נָסְעוּ לְדַרְכָּם, וְכָל בְּנֵי הָאַרְמוֹן הִסְתַּגְּרוּ בְּחַדְרֵיהֶם, בִּקְשָׁה הַכַּלָּה שֶׁתִּנָּתֵן לָהּ שָׁהוּת לְהַחֲלִיף אֶת בִּגְדֵיהָ לִפְנֵי שֶׁהֶחָתָן יִכָּנֵס לְחַדְרָהּ. הִיא הִלְבִּישָׁה אֶת הַדַּלַּעַת בִּכְתֹנֶת הַמֶּשִׁי הַיְּפֶהפִּיָּה, שֶׁנּוֹעֲדָה לָהּ עַצְמָהּ, הִשְׁכִּיבָה אוֹתָהּ בְּמִטַּת הַכְּלוּלוֹת, עִמְעֲמָה אֶת הָאוֹר וְהִסְתַּתְּרָה תַּחַת הַמִּטָּה.

נִשְׁמְעָה נְקִישָׁה קַלָּה עַל הַדֶּלֶת וְהַנָּסִיךְ נִכְנַס, הִסֵּס רֶגַע וְאַחַר כָּךְ נִגַּשׁ אֶל הַמִּטָּה, שָׁלַף אֶת חַרְבּוֹ וּבְכַעַס גָּדוֹל, כְּשֶׁכָּלוֹ רוֹעֵד מֵרֹגֶז, אָמַר:

"בֶּעָבָר אָהַבְתִּי אוֹתָךְ, וְאַתְּ בַּזְתְּ לִי וּפָגַעַתְּ בִּכְבוֹדִי, בְּלֹא שֶׁתִּהְיֶה לִי אֶפְשָׁרוּת לְהָשִׁיב לָךְ כִּגְמוּלֵךְ. עַתָּה הִגִּיעַ הָרֶגַע לִנְקֹם אֶת נִקְמָתִי!"

הוּא הֵנִיף אֶת חַרְבּוֹ וּבְתְנוּעָה אַחַת עָרַף אֶת רֹאשָׁהּ. דָּם נִגַּר עַל חַרְבּוֹ וּלְמַרְאֵהוּ הִזְדַּעְזַע הַנָּסִיךְ. פִּתְאֹם הֵבִין שֶׁמַּעֲשֵׂה טֵרוּף הָיָה זֶה. הוּא הֶעֱבִיר אֶת הַלַּהַב עַל שַׂפָתָיו, לִקֵּק אוֹתָהּ וְאָמַר בְּעֶצֶב: "מַה מָּרִים הָיוּ חַיֶּיךְ וּמַה מָּתוֹק הוּא מוֹתֵךְ! עַתָּה, אַחֲרֵי שֶׁהָרַגְתִּי אוֹתָךְ, לֹא נוֹתַר לִי כִּי אִם לַהֲרֹג אֶת עַצְמִי!"

לְשֵׁמַע הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה קָפְצָה הָעַלְמָה מִתַּחַת לַמִּטָּה, הֶחֱזִיקָה בְּיָדוֹ, חִבְּקָה אוֹתוֹ וְקָרְאָה:

"אַל נָא תַּעֲשֶׂה זֹאת, נְסִיכִי. עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי אֲהַבְתַּנִי וְהִנֵּה אֲנִי פֹּה!"

מֵאָז חָיוּ בְּנֵי הַזּוּג חַיֵּי אִשָּׁר וְשַׁלְוָה, לְשִׂמְחַת לִבָּם שֶׁל כָּל הַסּוֹבְבִים אוֹתָם.
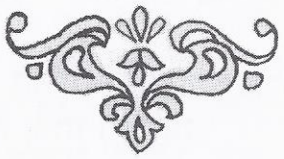
הֵם בֵּרְכוּ בְּאֹשֶׁר וָחֵן
וַאֲנַחְנוּ גַּם כֵּן!